

SÖNDAGEN FÖRE DOMSSÖNDAGEN 13/11 2022 Årgång 2

Vaksamhet och väntan

Luk 12:35-40 Fäst upp era kläder och håll lamporna brinnande. Var som tjänare som väntar på att deras herre skall komma hem från ett bröllop, så att de genast kan öppna när han kommer och bultar på porten. Saliga de tjänarna, eftersom deras herre finner dem vakna när han kommer. Sannerligen, han skall fästa upp sina kläder och låta dem lägga sig till bords och själv gå och passa upp dem. Om han så kommer vid midnatt eller ännu senare – saliga är de tjänarna, när han finner dem beredda. Ni förstår väl att om husägaren visste när tjuven kom, skulle han hindra honom från att bryta sig in i huset. Var beredda, också ni, ty när ni minst väntar det, då kommer Människosonen.»

Biblisk allmänbildning, innebär vad står det i vår bibel. Jesus ger sina lärjungar en tydlig uppmaning i evangeliets sista mening:

Var beredda, också ni, ty när ni minst väntar det, då kommer Människosonen.

I början av texten förstår vi att Jesu ord - *håll lamporna brinnande* och uppmaningen *Var som tjänare som väntar på att deras herre skall komma hem* handlar om ett kontinuerligt lärjungaskap. Med fokus på uppfyllelsen av hans löfte: Att han skall komma tillbaka.

Oavsett hur vi sagt vårt ja – oavsett det skett vid konfirmation i Svenska kyrkan, eller vid tillkännagivande av vårt lärjungaskap i annat samfund – finns risken att vår bekräftelse blir ”historia”. Helt enkelt att vårt liv som Jesu lärjunge faller i glömska. Alla arbetslivets måsten, alla sociala måsten alla livets övriga måsten tränger obevekligen undan lärjungaskapet om vi inte håller vårt beslut levande, i ständig förnyelse.

Litar jag på att Jesus talar sanning och vill vara hans lärjunge har vi hans löfte som börjar med en tillsägelse:

Känn ingen oro. Löftet och tillsägelsen gäller alla som vill vara hans lärjungar och därför med förväntan kan se fram emot hans återkomst:

Joh 14:1-3 Känn ingen oro. Tro på Gud, och tro på mig. I min faders hus finns många rum. Skulle jag annars säga att jag går bort för att bereda plats för er? Och om jag nu går bort och bereder plats för er, så skall jag komma tillbaka och hämta er till mig, för att också ni skall vara där jag är.

Varför är denna uppdelningen i att jag vill vara lärjunge respektive jag vill inte vara lärjunge, så viktig? Varför finns kallelsen till lärjungaskap i dopordning och varför har vi den bekräftande konfirmationen?

En lättbegriplig, enkel och kort förklaring: Långt före människan, skapade Gud änglar med en fri vilja. Utan fri vilja hade du, jag och änglarna varit ”nickedockor”. Utan fri vilja hade vi existerat i ett ständigt tvång. Vi skall särskilt lägga märke till att Jesus inte!!! beskriver Gud som allsmäktig – utan som fullkomlig! Fullkomligheten saknar brister. Alla egenskaper finns i fullkomligheten. Inget kan saknas hos en fullkomlighet. Saknas någon egenskap vore fullkomligheten inte fullkomlig!

Gud är fullkomlig och han vill att hans skapelse skall vara fullkomlig! I fullkomligheten finns grunden för den fria viljan: Tvång kan inte förekomma i en fullkomlig relation!

En högt uppsatt ängel – benämnd Djävulen – ville överta Guds plats. Han gjorde uppror och fick med sig en stor skara änglar. I bibeln beskrivna som demoner. I en fullkomlig tillvaro står den fria viljan i centrum! Därför ställs vi inför följande val:

Vill jag, - alternativt vill jag inte - leva och ingå i Guds fullkomlighet?

Valet har vi fått genom enbart behöva välja att vara Jesu lärjungar, respektive att avstå. Därför är vår vilja att vara Jesu lärjungar avgörande. Inte i hur vi lyckas, eftersom lärjungaskap är ett ständigt lärande, en ständig utveckling!

Jesus har burit konsekvensen av sina lärjungars misstag. Vår självständiga vilja – där vi gjort felaktiga val, som medfört vårt behov av hans försoningsgärning! - är bakgrunden till Jesu löfte. Det är Guds son som ger oss löftet! Ni har hört hans kristallklara löfte många gånger. I dag tar vi med verserna som föregår löftet:

*Matt 10:28-33 **Var inte rädda** för dem som kan döda kroppen men inte kan döda själen. Frukta i stället honom som kan förgöra både själ och kropp i helvetet. Säljs inte två sparvar för en kopparslant? Men ingen av dem faller till marken utan att er fader vet om det. Och på er är till och med hårstråna räknade. **Var alltså inte rädda:** ni är mer värda än aldrig så många sparvar.*

*Var och en som känns vid mig inför människorna, honom **skall** jag kännas vid inför min fader i himlen. Men den som förnekar mig inför människorna, honom **skall** jag förneka inför min fader i himlen.*

Om de upproriska änglarna - och även de människor! - som inte vill ingå i Guds fullkomlighet. **Om** även dessa skulle omfattas av Jesu försoning, skulle givetvis nya uppror uppstå! Därför är det logiskt, att vårt val sker här i tiden och inte i evigheten. Jesu löftesord – att kännas vid respektive inte kännas vid - ger oss valet: **Vill jag, eller avstår jag,** att ingå i en evig, fullkomlig och gudomlig tillvaro?